



# OPERACIÓ RELOTGE MÀGIC

Text de  
**CATY GUZMÁN RODRIGO**

Il·lustrat per  
**JORDI SUNYER MONFORT**

Els ODS només  
es poden aconseguir  
si cooperem  
i col·laborem tots  
plegats.





# OPERACIÓ RELOTGE MÀGIC







# OPERACIÓ RELOTGE MÀGIC

Text de  
**CATY GUZMÁN RODRIGO**

Il·lustrat per  
**JORDI SUNYER MONFORT**

Els disset números del  
rellotge són els  
disset objectius de  
desenvolupament sostenible.

El número 17 del rellotge  
és l'objectiu de les  
aliances.

I tant que ens hem d'aliar  
per aconseguir un  
món millor.



**edebé**



Entra en el nostre web i descobreix  
més contes i activitats  
que pots fer per aconseguir  
un món millor.  
[aventuraods.edebe.cat](http://aventuraods.edebe.cat)

© 2022, Edebé  
Passeig de Sant Joan Bosco, 62  
08017 Barcelona  
[www.edebe.com](http://www.edebe.com)

© 2022 del text: Caty Guzmán Rodrigo  
© 2022 de les il·lustracions: Jordi Sunyer Monfort  
© 2022 del pròleg: Víctor Quesada Cubo  
© 2022 de la idea original: ROSAPARKS, Propósito e Impacto Social SL  
Assessorament: Natàlia Carbonell, coordinadora de campanyes de la Secretaria General Internacional de la Xarxa Internacional de Promotors ODS  
© 2022 de la traducció: Josep Vila Puigvila

Directora de Publicacions Generals: Reina Duarte  
Editora: Elisenda Vergés-Bo  
Primera edició: juny 2022  
Imprès a Espanya - Printed in Spain  
ISBN: 978-84-683-5659-4  
Dipòsit legal: B. 769-2022

Atenció al client: 902 444 441  
[contacta@edebe.net](mailto:contacta@edebe.net)

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat d'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centre Espanyol de Drets Reprogràfics) si heu de fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra ([www.conlicencia.com](http://www.conlicencia.com); 917 021 970 / 932 720 445).



Canviar el món està a l'abast de tothom.  
Per això és important tenir-ne consciència des de  
les primeres etapes de la vida.

**Les aventures de la Mane i el rellotge màgic** ens acosta d'una manera  
entretinguda als valors i principis de l'Agenda 2030,  
un full de ruta centrat en el desenvolupament sostenible.

Els disset Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) ens conviden  
a donar solucions als grans problemes socials, econòmics i ambientals  
a què ens enfrontem, i a fer-ho d'una manera equitativa i justa.

És veritat que, de vegades, els ODS ens semblen allunyats i aliens a nosaltres,  
però no és així. Petits grans gestos en el nostre dia a dia són els que calen  
per construir un món més pròsper en aquesta dècada de l'acció.  
Et sumes a aquesta onada del canvi? Actuar és més fàcil del que sembla.

L'educació és una poderosa eina per promoure el canvi;  
aporta valors, habilitats i pràctiques que ens ajuden  
a abordar respostes encertades. Acostar amb exemples pràctics  
els objectius de desenvolupament sostenible a tota la família i a tota la comunitat  
és una manera amena i efectiva de col·laborar a aconseguir-los.  
Estic convençut que aquest llibre i tots els de la col·lecció transformaran  
profundament la visió dels nostres nens i nenes,  
i faran que es converteixin en els veritables líders d'aquest canvi.  
Gràcies per contribuir amb la vostra ajuda a un món millor per  
a tothom sense deixar ningú enrere.

**Víctor Quesada Cubo**

Coordinador general i cofundador de la Xarxa Internacional Promotors ODS d'Espanya  
i metge especialista en medicina preventiva i salut pública.

És un dissabte d'estiu una mica ennuvolat. És d'hora, i se sent l'olor de les plantes aromàtiques que es veuen per tot el parc. En un banc, hi ha empoltronits i riallers en Pep, els seus amics i la Joy. Esperen la resta del grup.

Per un cantó, arriben conversant animadament la Mum, en Pere i la Llúcia; tots tres porten les motxilles. I, per l'altre, venen la Mane, l'Andy i l'Olívia, que també duen les motxilles. L'Olívia, a més, va devorant el que no feia gaire era un bon entrepà de truita.

Se saluden somrients. Uns s'asseuen en un banc que hi ha a la vora, i altres, a terra. L'Andy i la Mane saluden a tothom i també s'asseuen a terra. L'Olívia, dreta, protesta amb la boca plena:

—En David encara no ha arribat. Em podria haver menjat l'entrepà a casa!

—Olívia, ja és aquí en David! —exclama la Joy fent un gest.

—Ve amb la Paula i gent més gran! —exclama en Tob assenyalant un grup de gent amb en David i la Paula al capdavant.



—Ve la Paula? Que bé! —deixa anar en Pep, alegre, mirant la Mane i la Joy, perquè a tots tres els cau molt bé.

La canalla amb dues noies grans, d'uns disset o divuit anys, s'acosten al grup. Tots van amb unes motxilles ben carregades a l'esquena, i que deixen a terra així que arriben.

—Si ve la germana d'en David, podria venir la meva, també? —demana en Joan, il·lusionat.

La Mane, que és a la vora, li diu:

—Em sembla magnífic.

—Fliparà! —contesta en Joan, molt content.

En David els saluda i els presenta els seus millors amics: són dos nens i una nena de la seva classe. També assenyala la Valèria, la seva germana, que ve per acompanyar-los. Abans de ser presentada, l'amiga de la Valèria es fica en la conversa rient:

—M'hi he apuntat per veure «aquest rellotge màgic». —I fa amb els dits el gest de les cometes, com si dubtés que n'hi hagués cap.

La majoria somriuen i s'entremiren amb complicitat.



La Mane cerca el rellotge màgic a la seva motxilla vermella, s'aixeca i demana a tothom que l'escolti un moment:

—Hola, soc la Mane. Aquest és el meu rellotge màgic. —I els ensenya el rellotge amb el braç enlaire—. En David en té un altre d'igual, i amb aquests rellotges ja hem aconseguit grans coses. Però hem descobert que no estem sols. Per això hem quedat avui. David, et toca —conclou la Mane observant-lo.

En David s'alça i diu:

—Aquests rellotges ens van mostrar el superestadi que tenim abans de tenir-lo! És a dir, no hem aconseguit l'estadi, la ciutat esportiva i les noves empreses de la nostra ciutat perquè hàgim pujat de categoria; és perquè abans vam veure tot això en els NOSTRES rellotges! —explica en David passejant la mirada pels seus amics.

—És veritat —afirma la Valèria, que observa la incrèdula de la seva amiga—. I els acompanyaré, perquè em sembla que podem fer que les coses passin.

—Doncs jo vinc a veure-ho, va! —Els apressa ella, divertida.

Abans de continuar, us he de dir que la mainada no es creuen qualsevol ximpleria, però sí que saben escoltar i, a diferència dels adults, tenen una mentalitat molt oberta. L'amiga de la Valèria és una mica adulta, i per això és més escèptica.

L'Olívia i en Pep exclamen alhora:

—Va, obriu-los, que els vegi tothom!

L'Olívia i en Pep es posen a riure. És la primera vegada que coincideixen. Els altres també es posen a riure, perquè s'han encomanat de l'escandalós riure de l'Olívia. Igual que els badalls, el riure és molt encomanadís.

Mentre riuen, la Mane i en David obren els rellotges. Els pocs que encara no els han vistos se sorprenden quan s'adonen que els rellotges tenen disset números i que l'agulla marca fixament el número 17.

—Quina hora és l'hora 17? —demana un nen petant-se de riure—. No deveu pas voler-nos ensenyar les hores, oi? Ha, ha, ha!

En sentir-lo, tothom comença a riure una altra vegada. De fet, no han parat de riure i divertir-se.

